

Predmet: Bihac III

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po29/2020

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Optuženi: Dragan Dopuđa

Glavni pretres: 02.06.2021.

Ispitivanje svedoka Kaja Zorića

Svedok optužbe Kajo Zorić ostao je u svemu pri iskazu koji je dao 26.08.2014. godine pred nadležnim organima BiH. Naveo je da nema nikakvih saznanja o događajima u IMT-ovom servisu u Ripču u kritičnom periodu. Objasnio je da je tokom rata u BiH bio pripadnik VRS, i to vozač u komandi 15. bihaćke brigade. Komanda se nalazila u kasarni u Ripču, gde je i svedok bio smešten tokom rata. Nikada nije ulazio u krug servisa, niti mu je poznato da je u isti ulazila vojna policija. Takođe mu nije poznato ko su bili pripadnici Izviđačkog voda u brigadi, koliko ih je bilo, niti kakve su zadatke imali. Jedino mu je poznato da su i pripadnici Izviđačkog voda bili smešteni u kasarni u Račiću. Optuženog ne poznaje lično – zna iz priča da potiče iz dobre familije. U odnosu na događaj u kući Dušana Bubnja, naveo je da su dobili dojavu da su u Dušanovu kuću ušla četiri Muslimana i zarobila ga, da žele da se predaju, pa je sa vojnom policijom otišao po njih. Muslimani koji su se predali predali su automatske puške koje su imali.

Svedoku je predočeno da je u ranijem iskazu naveo da je optuženi bio pripadnik Izviđačkog voda, kao i Saša Ćurguz, te da je od nekoga čuo da su u IMT-ovom servisu bila zarobljena neka lica. Njih su ispitivali u kasarni u Račiću, te je naveo i ko ih je ispitivao u kasarni. Svedočio je u postupku koji se pred sudom BiH vodio protiv Željka Stanarevića.

Ispitivanje svedoka Milana Matijevića

Svedok optužbe Milan Matijević ostao je u svemu pri iskazima koje je 23. novembra 2007. godine i 26. marta 2014. godine dao pred nadležnim organima BiH. Svedočio je u postupcima koji su pred sudom BiH vođeni protiv Željka Stanarevića i Saše Ćurguza. Optuženog ne poznaje. Objasnio je da je u kritičnom periodu bio pripadnik policije u Ripču i da je radio na administrativnim poslovima. Stanica policije bila je smeštena u prostorijama nekadašnjeg IMT-ovog servisa. Objekti su bili ograđeni, a na kapiji se nalazila policija. Tu je bila zatvorena grupa od oko 140 ljudi. Jedan deo grupe, od 60 do 70 lica, razmenjen je. Po preostale je dolazila vojna policija i odvodila ih u manjim grupama, ali se niko od odvedenih nije vraćao. Pričalo se da te ljude vode na razmene ili na radnu obavezu. Od vojnih policajaca koji su dolazili po zatvorene prepoznao je Željka Stanarevića. Vojna policija je dolazila po ljude vojnim kamionom TAM

110. Komandir policije u Ripču bio je Mihailo Lakić, koji je naredio da se pojača obezbeđenje radi bezbednosti zatvorenih lica. Među zatvorenima bilo je i dosta lica koja su imala delove vojnih uniformi. Objasnio je da su se muslimanski borci pre predaje srpskim snagama često presvlačili u civilna odela. Smatrao je da nema potrebe da vojne zarobljenike čuva civilna policija. Na kapiji objekta bila su uvek dva policajca, koji su kontrolisali ko ulazi u krug servisa i sprečavali neovlašćena lica da ulaze i maltretiraju zatvorenike. Bilo je teško održavati red, jer je u krugu servisa bila i prodavnica koja je sve vreme radila. Jednom prilikom u krug u servisa je zapregom ušao Vlado Filipović, zajedno sa sedam do osam vojnika. Svi su bili pijani i govorili su da „idu da pobiju Turke“. Tada je komandir Lakić naredio policajcima da ne dozvole ovoj grupi da dođe do zarobljenih i da na pijane vojnike pucaju ako bude potrebno. Slavka Dotlića, koji je ušao u krug servisa sa bombom i ranio dva zarobljenika, savladali su policajci i stavili mu lisice na ruke. Među pripadnicima vojne policije koji su dolazili po zarobljene prepoznao je Željka Stanarevića. Svedoku nije poznato da li je iko od pripadnika policije vodio evidenciju o zarobljenim licima. Tokom rata čuo je za lice koje je imalo nadimak „Pigo“ – misli da je bio pripadnik vojne policije ili izviđačkog voda.

Ispitvanje svedoka Nenada Rodića

Svedok optužbe Nenad Rodić ostao je u svemu pri iskazu koji je 27. marta 2014. godine dao pred nadležnim organima BiH. U vreme kritičnog događaja radio je kao policajac u Ripču. Stanica je bila smeštena u krugu nekadašnjeg IMT-ovog servisa. U hangaru je video zatvorenike koji su delimično bili u vojnim uniformama. Misli da je 70 do 80 zarobljenih vrlo brzo otišlo na razmenu, dok je deo ostao u krugu servisa. Po njih su pripadnici vojne policije i Izviđačkog voda dolazili vojnim kamionom TAM 110 i odvodili ih u grupama od po desetak, kako se pričalo, na radnu obavezu, ali se niko od njih nije vratio. Poznaje optuženog, imao je nadimak „Pigo“ i bio je pripadnik izviđačkog voda 15. bihačke brigade. Svedok je jednom prilikom video da su došli po zarobljene, ali nikoga od njih nije prepoznao. Objasnio je da su zarobljene odvodili mesec dana posle njegovog dolaska u policiju u Ripač, u koji je došao 18. ili 19. maja 1992. godine. Svi zarobljenici su odvedeni do kraja jula ili početka avgusta 1992. godine. Optuženog je video u junu 1992. godine nekoliko puta, ali van kruga kasarne i servisa – bio je sa nekim vojnicima, malo su pili i pucali.

Ispitvanje svedoka Milana Popovića

Svedok optužbe Milan Popović ostao je u svemu pri iskazima koje je 23. novembra 2007. i 28. januara 2014. godine dao pred nadležnim organima BiH. U vreme kritičnog događaja radio je kao policajac u Ripču, a stanica je bila smeštena u krugu nekadašnjeg IMT-ovog servisa. Tokom juna meseca 1992. godine primljen je veći broj građana – civila sa područja Čukova. Bilo ih je oko 120, a zadržani su oko dva meseca. Dok se svedok nalazio u smeni, video je da po zatvorene dolazi vojna policija i bezbednjaci vojnim kamionom TAM 110 i da ih odvođe u grupama od po sedam. Rečeno mu je da su ih odvodili na razgovor, ali se niko od odvedenih nije vratio. Njih je prozivao bezbednjak Ratko Mihailović. Među vojnim policajcima koji su došli po zarobljene

prepoznao je Željka Stanarevića, koji je bio grub prema zarobljenima – on se nad njima uživljavao. Oni su ležali na kamionu pokriveni ceradom, a on ih je gazio. Čuo je nakon dva meseca da su bacani u jamu Hrgar, ali se ne seća ko mu je to rekao. Poznao je i neke od zarobljenih, bili su mu ranije radne kolege. Čuo je za nadimak „Pigo“, ali mu nije poznato o kome se radi. O odvedenim licima se u policiji vodila evidencija. Nekada se to radilo po imenima, a nekada je samo navođen broj odvedenih, i ti podaci su navođeni u izveštaju. Čuo je da je rezervni policajac Boro Malešević odvezio zarobljene iz Ripča nekim kombijem.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 5. jul 2021. godine, sa početkom u 9:30 časova.

Fond za humanitarno pravo